

контрольні заміри будівельних, монтажних, ремонтних та інших робіт є Державна фінансова інспекція України, яка може залучати до виконання окремих робіт, участі у вивченні окремих питань учених і фахівців, у тому числі на договірній основі.

При здійсненні контрольного обміру виконаних робіт можуть виникати певні види порушень, які найчастіше не встановлюють перевіряючі та, які потребують негайного прийняття рішень щодо їх усунення, оскільки вони викривлюють інформацію, яка надається управлінській ланці. За результатами контрольного обміру, складається акт, а за наявності порушень – відомість перерахунку вартості робіт установленої форми [151, с. 384-398].

Література:

1. Задорожний З.В. Внутрішньогосподарський контроль в будівництві: методологія та організація: автореф. дис. на здобуття ступеня докт. екон. наук: 08.06.04 "Бухгалтерський облік і аудит" / З.В. Задорожний. – Тернопіль, 2007. – 40 с.
2. Контроль і ревізія: Підручник для студентів вищих навчальних закладів спеціальності "Облік і аудит" / За ред. проф. Ф.Ф. Бутинця. – 4-те вид., доп. і перероб. – Житомир: ПП "Рута", 2006. – 560 с.
3. Мельник Л.Г. Економіка підприємства: конспект лекцій: навч. посібник / Л.Г. Мельник, О.І. Корінцева – Суми: ВТД «Університетська книга», 2004. – 412 с.

УДК 657

Перевузік Т.М., студентка,
Даниш Н.І., студентка,
Науковий керівник: к.е.н., ст. викладач кафедри обліку і оподаткування і маркетингу
Голубка Я.В.,
Мукачівський державний університет

ОБЛІК ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЗА МСБО

Одними з найважливіших об'єктів бухгалтерського обліку є основні засоби, бо саме вони мають велику частку в активах підприємства. Крім того, основні засоби є важливою умовою функціонування суб'єкта господарювання, тому облік повинний забезпечувати систему управління якісною інформацією для подальшого вирішення проблем ефективного та раціонального використання матеріальних активів.

Становлення та формування ринкових відносин передбачає постійне удосконалення організації обліку основних засобів на підприємстві.

Основні засоби відіграють одну із головних ролей в оборотних активах підприємства, що зайняті у виробничо-господарській діяльності. Тому прозора і достовірна інформація щодо основних засобів має велике значення для управлінського складу при аналізі оцінки фінансового стану та результатів діяльності підприємства. МСБО 16 "Основні засоби" розкриває інформацію, що стосується визначення, визнання, оцінки, амортизації, припинення визнання та розкриття інформації щодо основних засобів.[1]

Теорії та методології обліку основних засобів присвячені праці відомих вчених економістів: Ф.Ф. Бутинець, П.І. Гайдуцького, М.Я. Дем'яненка, О.О. Жарікової, В.М. Жука, Г.Г. Кірейцева, Ю.Я. Лузана, М.Ф. Огійчука, В.Я. Плаксієнка та інших. Однак, не зважаючи на значні досягнення і напрацювання, ціла низка питань залишається невирішеною. Віддаючи належне науковим напрацюванням вчених, слід відзначити, що окремі питання удосконалення обліку основних засобів в умовах переходу до міжнародних стандартів якості інформації потребують подальшого науково-практичного дослідження та уточнення. Все це свідчить про необхідність всебічного вивчення і вирішення окресленої проблеми дослідження.

Поняття «основні засоби» має неоднозначне трактування, що зумовлює вчених-економістів досліджувати цей термін з різних сторін:

Бутинець Т. А., у результаті свого дослідження, зробила висновки щодо трактування основних засобів з економічної точки зору: «... основні засоби розглядаються як вкладений капітал, і, відповідно, повинні обліковуватися за собівартістю і їх можна прирівняти до витрат майбутніх періодів (динамічний баланс); основні засоби розуміються як ресурс, що знаходиться на підприємстві (статичний баланс)» [2].

Більш розширене тлумачення цього поняття наводить Довгальок Н. В., що визначає основні засоби як матеріальні активи підприємства будь-якої форми власності, що неодноразово здійснюються у виробничих циклах та зберігають свою натуральну форму, переносячи свою вартість на вироблену продукцію частинами, строк використання яких перевищує один рік (операційний цикл). Основні засоби призначені для експлуатації самим підприємством, для надання в оренду іншим фізичним чи юридичним особам, що в сукупності дає змогу одержувати економічну вигоду для підприємства [3, с. 20].

Досить цікаве дослідження у своїй роботі провів Кузьмін Д. Л. Він відмітив, що після скасування поняття “основні фонди” поняття “основних засобів” набуває у будь-якому випадку уречевленої форми, що не суперечитиме його значенню, тому під основними засобами слід розуміти фактично наявні основні засоби виробництва та вартісне їх відображення в обліку [4]. МСБО 16 поширюється на всі види активів, які відповідають цьому визначенню, крім лісів і подібних відтворюваних природних ресурсів. Оцінка об'єкта основних засобів слід визначати активом, якщо тільки якщо:

а) існує ймовірність, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з об'єктом, надійдуть до суб'єкта господарювання;

б) собівартість об'єкта можна достовірно оцінити.

Впевненість у тому, що об'єкт основних засобів відповідає першому критерію, пов'язана з наявністю підтвердження, що всі ризики та винагороди, пов'язані з його використанням, вже перейшли до підприємства.

Необхідно враховувати, що в деяких випадках основні засоби безпосередньо не збільшують економічні вигоди, але можуть бути необхідні для забезпечення отримання майбутніх економічних вигод від інших активів. Прикладом є основні засоби, придбані для охорони навколишнього середовища або з метою безпеки. Другий критерій в більшості випадків зумовлюється наявністю інформації про витрати на придбання або виробництво об'єкта.

Об'єкт основних засобів, який відповідає визнанню як активу, слід оцінювати за його собівартістю.

МСБО 16 виділяє такі класи основних засобів: земля; земля та будівлі; машини та обладнання; кораблі; літаки; автомобілі; меблі та приладдя; офісне обладнання.

Методи нарахування амортизації:

- прямолінійний метод;
- метод зменшення залишку;
- метод суми одиниць продукції.

Для здійснення своєї виробничо-господарської діяльності підприємства повинні мати необхідні засоби праці і матеріальні умови. Вони є найважливішим елементом продуктивних сил і визначають їх розвиток. У бухгалтерському обліку засоби праці виділено в окремий об'єкт обліку, який називається основні засоби.

Відмінною рисою основних засобів є їх багаторазове використання в процесі виробництва, зберігання початкового зовнішнього вигляду (форми) протягом тривалого періоду. Під впливом виробничого процесу і зовнішнього середовища вони зношуються поступово і переносять свою вартість на створювану продукцію частинами.

Отже, основні засоби відіграють величезну роль у процесі праці, у своїй сукупності вони утворюють виробничо-технічну базу і визначають виробничу потужність підприємства. Протягом тривалого періоду використання кошти надходять на підприємство і передаються в експлуатацію; зношуються; піддаються ремонту, за допомогою якого відновлюються їх фізичні властивості; переміщуються всередині підприємства; вибувають з підприємства внаслідок старості або недоцільності подальшого використання.

Література:

1. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 (МСБО 16) «Основні засоби» [Електронний ресурс] // IASB; Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2012. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_014
2. Бутинець Т. А. Основні засоби: точка зору економіста // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. - 2012. - Вип. 2 (23). – 22-36 с.
3. Довгалюк Н. В. Ефективність використання та відтворення основних засобів сільськогосподарських підприємств Центрального Полісся : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.04 / Н. В. Довгалюк. – Житомир, 2010. – 20 с.
4. Кузьмін Д. Л. Основні засоби та основні фонди: порівняльний аспект // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. – 2012. - Вип. 2 (23). – 148-155 с.

УДК 657

Пігош В.А.

к.е.н., доцент кафедри обліку та оподаткування і маркетингу,

Сірчак І.Й., магістр,

Мукачівський державний університет

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ФІНАНСУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ БЮДЖЕТНИХ РЕСУРСІВ

Необхідність реалізації антикризових заходів, розвитку демократичних принципів суспільного розвитку в Україні зумовили потребу в оптимальних змінах загального процесу контролю фінансування бюджетної установи. Підвищення вимог до обліку, контролю, аналізу використання бюджетного фінансування установами та організаціями пов'язані із станом сучасної економіки, спробами подолати кризу з мінімальними втратами, поетапним виконанням програмно - цільового методу планування бюджетів, поширенням процедур державного аудиту на одержувачів бюджетних коштів.

Подальший розвиток економіки України в сучасному середовищі передбачає підвищення ефективності фінансового контролю за розподілом і використанням бюджетних ресурсів на основі залучення й використання аналітичних методів дослідження.

Особливе значення контроль фінансування бюджетних установ набув в даний історичний момент - в період політичної та фінансової нестабільності, підвищеної загрози дефолту країни. Тому контроль за розподілом та витрачанням державних коштів має першочергове значення в процесі зменшення витрат в державному секторі, зменшення нецільового використання коштів бюджетними установами.

Реформування економічних відносин у напрямку ринкових перетворень в Україні охоплює тією чи іншою мірою всі сфери діяльності суспільства, зокрема і бюджетний облік, а також найважливішу ланку та невід'ємну його складову частину – бюджетні асигнування та контроль за їх цільовим використанням. Проблеми, що виникають у сфері бюджетного обліку, вельми багатоаспектні та багатогранні, а тому їх дослідження залишається актуальним.

Для України сказане вище є досить важливим, адже однією із найголовніших функцій державного управління за дотриманням бюджетного законодавства є контроль за формуванням, розглядом, затвердженням та виконанням бюджетних коштів.

Найбільший внесок у розвиток бюджетного обліку та в системі державного фінансового контролю зробили відомі науковці Н. Сушко, С. Юрій, О. Чечуліна, Є.В. Мниха, В. Стоян, М.Т. Білуха, Ф.Ф. Бутинець, П. Петрашко та ін. У переважній частині робіт контроль фінансування бюджетних установ розглядають як інструмент забезпечення централізованого управління діяльністю зазначених організацій. Досі серед вітчизняних науковців немає єдиної думки